

Dosarul nr. 2ra-212/17

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (I. Goncearuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz)

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Luiza Gafton
Victor Burduh
Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae și apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 16 iunie 2017,

c o n s t a t ă:

La 22 iunie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor reclamantului a indicat că la 28 iunie 2012, a încheiat cu pârâtul contractul nr. 77/12 cu privire la livrarea și instalare a sistemului de securitate.

Conform contractului respectiv SRL „Profiteh” urma să presteze servicii de vânzare, instalare, testare, programare, dare în exploatare a sistemului de alarmă și securitate.

A specificat reclamantul că conform pct. 3.2. al contractului, cumpărătorul era obligat lunar către data de 28 din ziua semnării contractului, să achite un avans în proporție de 25 %, ceea ce constituie 27896,38 Euro, din suma prețului final al contractului de 111585, 50 euro.

S-a indicat că la 28 iunie 2012, cumpărătorul era obligat să achite pentru utilaj un avans în mărime de 25%, ce constituie 27896, 38 euro, la 28 iulie 2012 - 25% pentru utilaj un avans în sumă de 27 896, 38 euro, la 28 august 2012 - 25% pentru utilaj un avans în sumă de 27 896, 38 euro, la 28 septembrie 2012 - 25% pentru utilaj un avans în sumă de 27 896, 38 euro, conform actului lucrărilor executate în decurs de 5 zile bancare din ziua semnării actului serviciilor prestate sau a facturii de plată.

Însă, până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, nu a fost achitată nici o plată, astfel că la 15 iunie 2015, cumpărătorul a tergiversat termenul de achitare a obligațiilor contractuale cu 1004 zile calendaristice.

Reclamantul, pentru executarea obligațiilor sale contractuale a comandat și procurat tot utilajul necesar pentru pârât din SUA, Japonia și alte țări.

S-a concretizat că o parte din utilaj a fost vămuț și instalat la fața locului, conform actului de primire - predare semnat de către părți la 14 septembrie 2012, iar restul a fost depozitat la antrepozitul vamal, fapt pentru care, până la moment, compania poartă cheltuieli suplimentare pentru arenda depozitului.

Conform actului de transmitere a utilajului, ce necesita instalarea, vânzătorul a livrat echipament și a prestat un spectru de servicii, însă cumpărătorul nu și-a îndeplinit obligațiunile sale contractuale, în ceea ce privește achitarea în termen a serviciilor acordate.

SRL „Profiteh” specificat că datoria contractuală a ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” constituie suma de 111585, 50 euro, penalitatea începând cu 1 octombrie 2012 pe termen de 180 zile, constituie suma de 20085,39 euro.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamantul s-a adresat pârâtului cu pretenție în formă scrisă, însă ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” a lăsat fără atenție solicitările înaintate.

La 15 februarie 2016, SRL „Profiteh” a depus o cerere prin care și-a concretizat pretențiile.

Suplimentar la cele invocate suplimentar, reclamantul a indicat că potrivit pct. 2.2. al contractului, cumpărătorul/beneficiarul s-a obligat să achite pentru sistemul de securitate și pentru montarea lui, conform prețului contractului, iar în termen de 3 zile din momentul montării să semneze actul de îndeplinire a lucrărilor. Iar, potrivit pct.5.1. vânzătorul s-a obligat să livreze sistemul de securitate în decurs de 5-60 zile lucrătoare din momentul achitării avansului conform pct. 3.3 al contractului.

A mai invocat că contractul nr. 77/12 din 28 iunie 2012 este un contract complex, conținând elemente ale contractului de vânzare – cumpărare, precum și a contractului de prestare servicii, iar rezultând din faptul că, obiectul contractului este montarea și semnarea actului de îndeplinire a lucrărilor, consideră că este un contract de prestări servicii.

Conform contractului beneficiarul/pârâtul și-a asumat următoarele obligațiuni conform pct. 2.2.1. și 2.2.2. s-a obligat să achite pentru sistemul de securitate și pentru montarea lui prețul stabilit în contract, în termen de 3 zile din momentul montării să semneze actul de îndeplinire a lucrărilor.

Reclamantul a punctat că prevederile pct. 8.3 al contractului, stabilesc că pentru încălcarea termenului de plată, cumpărătorul/beneficiarul achită penalitate vânzătorului/prestatorului în mărime de 0,1 % din suma totală a contractului, pentru fiecare zi de întârziere.

În pct. 3.2 al contractului, s-a stabilit că achitarea se face lunar în proporții de 25%, iar dat fiind faptul că contractul a fost încheiat la 28 iunie 2012, prima rată de 25% urma a fi achitată în avans la 28 iunie 2012 în sumă de 27896,38 euro, următoarea la 28 iulie 2012 în mărime de 27 896,38 euro, la 28 august 2012 suma de 27 896,38 euro și ultima rată de 25 % în mărime de 27 896,38 euro în termen de 5 zile bancare din momentul semnării actului de executare a lucrărilor, dar nu mai târziu de 28 septembrie 2012. Suma totală a contractului fiind 111 585,5 euro, care nu a fost achitată, chiar dacă parțial au fost recepționate o parte din lucrări în sumă de 23309,23 euro.

SRL „Profiteh” a reiterat că până în momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, datoria contractuală a pârâtului față de reclamant constituie suma de 111585,50 euro, iar penalitatea începând cu 1 octombrie 2012 pe un termen de 180 zile constituie suma de 20085,39 euro conform calculului $111585,50 \text{ euro} \times 0,1 \% = 111 585,50 \text{ euro} \times 180 \text{ zile} (1 \text{ octombrie } 2012 - 1 \text{ aprilie } 2013) = 20 085,39 \text{ euro}$, prin prisma pct. 8.3 din contract pârâtul este obligat să achite reclamantului penalitate în mărime de 20085,39 euro, pentru perioada 1 octombrie 2012 – 1 aprilie 2013 - 180 zile.

Reclamantul a mai specificat că deoarece a încheiat contract cu pârâtul în sumă de 111585,50 euro, din care a comandat din străinătate utilaje, le-a vămuit și a achitat depozitul vamal pentru o parte din utilajele care urmau a fi instalate, iar pârâtul în termenul stabilit de contract nu a achitat nicio rată lunară, respectiv urmează să plătească inclusiv și dobândă de întârziere ce constituie suma de 63239,91 euro, pentru perioada 1 octombrie 2012-15 februarie 2016.

Totodată, SRL „Profiteh” a menționat că deoarece utilajele au fost procurate încă în anul 2012 din străinătate, parțial depozitate în antrepozitul vamal, este necesar de a fi obligat ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” să recepționeze utilajele respective conform clauzelor contractuale, cu încasarea sumei de 111585,50 euro cu titlu de datorie.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului în beneficiul său suma de 111585,50 euro – cu titlu de datorie, suma de 63239,91 euro – cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 20085,39 euro – cu titlu de penalitate, suma de 12752,80 lei – cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 16 iunie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial.

S-a dispus încasarea din contul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” în beneficiul SRL „Profiteh Siel” datorită în mărime de 105361,5 euro, penalitatea în mărime de 20085,39 euro, dobânda de întârziere în mărime de 81419 euro.

S-a dispus încasarea din contul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” în beneficiul reclamantului SRL „Profiteh Siel” cheltuielile de judecată constituite din taxă de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, în mărime de 50000 lei.

S-a dispus încasarea din contul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” în beneficiul reclamantului SRL „Profiteh” cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 11030 lei.

A fost obligat ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” să recepționeze utilajul și să semneze actul de primire și instalare a utilajului necesar pentru sistemul de alarmă și securitate, conform contractului nr. 77/12 din 28 iunie 2012.

Pretenția SRL „Profiteh Siel” cu privire la încasarea din contul ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” a prejudiciului material pentru servicii de antrepozit vamal a utilajelor destinate pârâtului în mărime de 12752,80 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 106, 116-129, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a considerat că probele anexate la dosar justifică parțial pretențiile invocate în cererea de chemare în judecată și acțiunea reconvențională.

Manifestând dezacord față de hotărîrea respectivă, la 13 iulie 2017 ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentat de avocatul Fală Nicolae a contestat-o cu apel.

Ulterior, la 17 iulie 2017, ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești”, a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătorei Soroca, sediul Florești din 16 iunie 2017.

În motivarea cererilor de apel, apelanții au indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2018, a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae și apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Soroca, sediul Florești din 16 iunie 2017 (f.d. 5, 6-19, vol. III).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate la dosar, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, 5 aprilie 2018 Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță, nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Totodată, recurentul a precizat că instanțele de judecată au reținut arbitrar că actul din 14 septembrie 2012 ar constitui un act de predare – primire și instalare a utilajului, fapt care nu poate fi reținut, deoarece, în primul rând însuși reclamantul-recurent solicită instanței să oblige pârâtul să recepționeze utilajul și să semneze actul de primire și instalare a utilajului necesar pentru sistemul de alarmă și securitate, în al doilea rând nu pot fi efectuate lucrările de montare, instalare și predare, dacă nu este efectuată lucrarea de demolare.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 20, vol. III), fiind recepționată de către recurent și reprezentantul acestuia la 26 februarie 2018 (f.d. 23, 24, vol. III).

Prin urmare, colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

La 26 aprilie 2018, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 4 iunie 2018, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care SRL „Profiteh” a solicitat respingerea recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae întemeiat și care urmează a fi admis.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele cauzei rezultă că la 22 iunie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său suma de 111585, 50 euro – cu titlu de datorie, suma de 63239, 91 euro – cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 20085, 39 euro – cu titlu de penalitate, suma de 12752, 80 lei – cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, actele pricinii certifică faptul că la 28 iunie 2012 SRL „PROFITEH” în calitate de vânzător și ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” în calitate de cumpărător, au încheiat contractul nr. 77/12 de livrare instalare a sistemului de securitate.

Conform contractului respectiv executorul/vânzător, prestează servicii de vânzare, instalare, testare, programare, dare în exploatare a sistemului de alarmă și securitate la obiectele cumpărătorului/beneficiar.

La 10 august 2016 au fost operate modificări în denumirea companiei SRL „PROFITEH”, care potrivit deciziei Camerei înregistrării de Stat, extrasului din

Registrul de stat al persoanelor juridice din 10 august 2016, denumirea completă este SRL „PROFITEH SIEL” (f.d. 26-27, vol. II), devenind succesor în drepturile al reclamantului inițial.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție punctează că din natura raporturilor juridice apărute între SRL „PROFITEH SIEL” și ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” în baza contractului nr. 77/12 din 28 iunie 2012, se distinge cert faptul că raporturile respective cad sub incidența normelor juridice care reglementează contractul de antrepriză.

În conformitate cu art. 946 Cod civil, prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți (client), iar aceasta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit. Obiectul contractului de antrepriză poate fi atât producerea sau transformarea unui bun, cât și obținerea unor alte rezultate prin efectuarea de lucrări.

De menționat că din definiția contractului de antrepriză rezultă elementele tradiționale și obligațiile principale ale participanților acetui contract, și anume: - lucrarea este efectuată pe riscul antreprenorului; - se efectuează nu oarecare, dar o anumită lucrare, care după cum rezultă din esența legii, este comandată de client; - clientul este obligat să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit.

Un aspect primordial este faptul că în speță, reclamantul-intimat, după cum afirmă el nici nu dispunea de utilajul necesar pentru realizarea sistemului de alarmă și securitate, de fapt acesta a menționat că a importat utilajul după încheierea contractului de antrepriză.

Astfel, riscul contractului, în virtutea legii, este suportat de antreprenor, deoarece el benevol și-a asumat această răspundere semnând contractul. Acest risc se manifestă prin consecințele negative de ordin material pe care le suportă antreprenorul în toate cazurile pînă la momentul transmiterii lucrării clientului.

Prin urmare, contractul de antrepriză generează pentru antreprenor obligația de a realiza pe riscul său o lucrare pentru client, și obligația de predare a acesteia, inclusiv obligația de dare, adică de transmitere a dreptului de proprietate asupra bunului.

La caz, atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au ținut cont de faptul, că reclamantul-intimat a recunoscu în cadrul procesului că lucrarea nu a fost predată clientului, fapt care se desprinde din pretenția de a obliga pârâtul-recurent să recepționeze utilajul și să semneze actul de predare și instalare a utilajului necesar pentru sistemul de alarmă și securitate.

Potrivit noțiunii legale a contractului de antrepriză obligația de recepționare a lucrării și plată a prețului survine doar în cazul în care antreprenorul își execută propriile obligații, având în vedere caracterul sinalagmatic al contractului de antrepriză.

Or, clauzelor esențiale ale contractului de antrepriză și pct. 3.2. din contractul nr. 77/12 din 28 iunie 2012, plata urma să se efectueze doar după efectuarea și predarea lucrării.

În continuare, instanța de recurs consideră necesar de a evidenția prevederile art. 732 alin. (2) Cod civil, care statuează expres că în caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligația și în defavoarea celui care

a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

De menționat că din conținutul normei de drept material citate, se distinge cert că o parte a contractului trebuie să poarte răspundere pentru clauzele pe care le include în contract. Fie în cazul în care le-a elaborat fie în alte cazuri. Această parte trebuie să suporte riscul posibilelor neclarități a clauzelor formulate. Acesta este scopul alineatului (2) al art. 732 Cod civil, care prevede interpretarea contractului în defavoarea celui care a formulat clauzele.

În sensul respectiv se accentuează că potrivit art. 19 alin. (1) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007 - faptele economice se contabilizează în baza documentelor irimare și centralizatoare.

Prin urmare, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au reținut cont de faptul neefectuării lucrării de către intimatul-reclamn, lipsa procesului-verbal de predare-irimire a lucrării semnat de către reprezentanții antreprenorului și clientului și lipsa facturii fiscale.

Calificarea contractului nr. 77/12 din 28 iunie 2012 ca unul complex cu elemente din contractul de vânzare-cumpărare și prestării servicii constituie o concluzie eronată.

Pentru a califica corect actul juridic în litigiu, instanțele de judecată urmau să aplice dispozițiile legale ale Codului civil.

Or, potrivit art. 667 alin. (3) Codul civil, părțile pot încheia contracte care nu sînt prevăzute de lege (contracte nenumite), precum și contracte care conțin elemente ale diferitelor contracte prevăzute de lege (contracte complexe).

În conformitate cu art. 753 alin. (1) Codul civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Prin urmare, din definiția legală a contractului de vânzare-cumpărare rezultă că vînzătorului îi revine o obligația esențială și principală de a da în proprietatea cumpărătorului un bun, deoarece contractul respectiv este unul translativ de proprietate.

Instanța de recurs specifică faptul că condițiile încheierii contractului de vânzare-cumpărare determină calificarea juridică a contractului litigios. Astfel, reiterăm contractul de vânzare-cumpărare este cu executare imediată, vînzătorul trebuie să fie proprietarul lucrului vîndut, fapte care nu s-au confirmat în prezenta cauză.

În continuare, Colegiul menționează că potrivit art. 970 alin. (1) Codul civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită.

De menționat că în cazul contractului de prestări servicii obiectul obligației constă într-o prestație intelectuală, un serviciu nematerial. Tipologia respectivă de contract generează obligații de mijloace și nu de rezultat, precum în cazul contractului de antrepriză.

Din interpretarea contractului nr. 77/12 din 28 iunie 2012, intimatul și-a asumat obligații de rezultat, specifice doar contractului de antrepriză, și anume

efectuarea lucrărilor de montare a sistemului de securitate cu materiale proprii și predarea acestuia clientului, ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești”, obligație care nu a fost executată de către antreprenor.

Instanța de recurs punctează că concluzia potrivit căreia contractul litigios este unul de antrepriză rezultă și din pct. 3.3. al acestuia, în care este indicat că prețul include servicii de transport, lucrări de demontare, lucrări de montaj, valoarea ambalajului, marcării, asigurării, încărcării, descărcării etc.

De asemenea și pct. 3.4. din contract stipulează „... efectuează plata mărffii livrate și lucrărilor de demontare și montare... conform pct. 3.3. al prezentului contract”.

Această formulare atipică a clauzei denotă obligația de a face și de a da antreprenorului, care atipic în contract este numit „vânzător/executor”, adică de predare a lucrării și a dreptului de proprietate asupra materialelor folosite de antreprenor.

În conformitate cu art. 947 Codul civil – dacă efectuează lucrarea cu materialul său, antreprenorul trebuie să transfere în favoarea clientului dreptul de proprietate asupra bunului.

Totodată, natura contractului de antrepriză rezultă din formularea uneia din pretenții în cererea de chemare în judecată: obligarea părâtului, ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești”, să recepționeze utilajul și să semneze actul de primire și instalare a utilajului necesar pentru sistemul de alarmă și securitate.

Astfel, Colegiul în continuare menționează că neexecutarea obligației de demolare, neefectuarea lucrării și predarea acesteia de către intimatul-recurent rezultă, inclusiv din probele la dosar și anume:

- proces-verbal privind constatarea stărilor de fapt nr. 018c-36/17 din 6 octombrie 2017 întocmit de către executorul judecătoresc Nicolăescu Nicolae, în care este indicat că nu este instalat un careva sistem de barieră mobilă de trecere auto la următoarele puncte de trecere pe teritoriul Aeroportului Internațional Mărculești: punctul de trecere de la intrarea principală; punctul de trecere în orașelul militar; punctul de trecere la intrarea în parcul auto; punctul de trecere pe aerodrom. De asemenea, nu este instalat un careva sistem de control-acces cu cartele magnetice la intrarea în: blocul administrativ al ÎS Aeroportul Internațional Mărculești; punctul de control și trecere a personalului și vizitatorilor. La punctul de trecere a personalului și echipajului/pasagerilor, nu este instalată rampa metalică a două porți de detecție metale. În încăperea blocului punctului de trecere a personalului și echipajului/pasagerilor, sunt depozitate, dezasamblate, la podea, în cutii, elementele sistemului de barieră mobilă de trecere auto, elementele ramei metalice a porților de detecție metale, cutii cu cablaje și alte părți componente;

- proces-verbal privind constatarea stărilor de fapt nr. 018c-36V17 din 6 octombrie 2017 întocmit de către executorul judecătoresc Nicolăescu Nicolae, în care este indicat că: în blocul punctului de control de pe aerodrom, este instalat un sistem central de monitorizare video cu 9 monitoare. La sistemul de monitorizare sunt conectate camere video de supraveghere, în regim on-line, fixe și mobile, de pe teritoriul aeroportului. Pe teritoriul parcului auto sunt instalate 13 camere video de supraveghere, conectate la un centru de monitorizare video din cabinetul administratorului parcului auto, precum și la sistemul central de video din blocul

punctului de control de pe aerodrom. In cabinetul contabilului și a directorului ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești”, situate în blocul administrativ, este instalat un sistem de alarmă anti-efracție, precum și un sistem anti-incendiu. Asupra celor constatate sunt efectuate 4 fotografii, care au fost anexate.

- contractele nr. 86 din 17 martie 2017, și alte înscrisuri, inclusiv actul de verificare reciprocă, toate încheiate de ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” și SRL „Bercut Grup”.

Astfel, instanța de recurs menționează că proces-verbal privind constatarea stărilor de fapt nr. 018c-36/17 din 6 octombrie 2017 întocmit de către executorul judecătoresc Nicolăescu Nicolae denotă lipsa lucrărilor pe care urma să le efectueze intimatul în Zona Economică Liberă Mărculești.

Proces-verbal privind constatarea stărilor de fapt nr. 018c-36/17 din 6 octombrie 2017 întocmit de către executorul judecătoresc Nicolăescu Nicolae și contractele nr. 86 din 17 martie 2017, și alte înscrisuri, inclusiv actul de verificare reciprocă, toate încheiate de ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești” și SRL „Bercut Grup” denotă că o parte din lucrările pe care urma să le efectueze și să le preda intimatul au fost realizate de către un alt operator economic.

În acest context, Colegiul atestă faptul că instanțele de judecată nu au dat o careva apreciere înscrisurilor enunțate mai sus, circumstanță ce atrage încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Instanța de recurs menționează că instanțele de judecată arbitrar au reținut că actul din 14 septembrie 2012 ar constitui un act de predare – primire și instalare a utilajului, fapt care nu poate fi reținut, deoarece, însuși reclamantul-intimat solicită instanței să oblige pârâtul-recurent să recepționeze utilajul și să semneze actul de primire și instalare a utilajului necesar pentru sistemul de alarmă și securitate.

Totodată, nu poate fi efectuată lucrarea de montare, instalare și predare, dacă nu este efectuată lucrarea de demolare.

Prin urmare, din esența litigiului, celor constatate și relatate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție punctează că intimatul – reclamant Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” nu și-a onorat obligațiile stabilite prin contractul nr. 77/12 din 28 iunie 2012, circumstanță care atrage netemeinicia pretențiilor invocate în cererea de chemare în judecată.

Or, Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” nu a efectuat lucrările de montare a sistemului de securitate cu materiale proprii și predarea acestuia clientului ÎS „Aeroportul Internațional Mărculești”, obligații care au fost stabilite în contractului nr. 77/12 din 28 iunie 2012, care sunt obligații de rezultat, specifice doar contractului de antrepriză.

Din considerentele sus-menționate și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate pe deplin de către prima instanță și instanța de apel, însă normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat, nefiind necesară verificarea suplimentară de dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae, a căsa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești”, reprezentată de avocatul Fală Nicolae.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2018 și hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Florești din 16 iunie 2017, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri după cum urmează:

Cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Profiteh Siel” împotriva Întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Mărculești” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată se respinge ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Luiza Gafton

Victor Burduh

Iuliana Oprea